

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunī: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 6 (1110)

Sestdien, 1958. g. 11. janvārī

9. gads

Padomājiēt un ierosiniet!

V. Māsāns,
LĻKJS Līvānu RK sekretārs

Jau beidzies pirmais mācību pusgads, sagaidīts vēl viens Jaunais gads, apdzīsušas spožās Jaungada eglīšu ugunis, un arī brīvlaika patīkamās dienas jau iegājušas pagātnē.

Pēc atpūtas atkal pulcēties skolēni, lai ar jaunu enerģiju un degsmi turpinātu mācības, lai apgūtu visas tās daudzās un interesantās zināšanas, ko skola sniedz saviem jauniešiem padomju pilsoņiem. Ar jaunu degsmi pie darba ķersies arī skolu komjaunatnes, pionieri un mazo oktobrēnu organizācijas, bet, lai sekmīgi turpinātu savu darbu, vispirms ir jāanalizē pirmā mācību pusgada darbs, tā sasniegumi un trūkumi, tā labās un slīktās puses.

Visiem skolēniem, bet it sevišķi komjauniešiem un pionieriem galvenais uzdevums ir labi mācīties.

Ja komjaunatnes organizācija bija savu uzdevumu augstumos, tad tā rūpīgi sekoja katra biedra sekmēm un zināšanām, palīdzēja tiem apgūt grūtāko mācību vielu un rezultātā nesekmīgo nebija, kā, piemēram, Rudzētu vidusskolā (bijušais sekretārs b. Leonovičs), tad Līvānu II vidusskolas komjaunieši ar šo jautājumu gandrīz nenodarbojās (sekretāre b. Guseva) un rezultātā 5 nesekmīgie.

Ļoti svarīgs skolu komjaunatnes pirmorganizāciju darbs ir politmasu darbs, it sevišķi vecākajās klasēs. Ir jāpanāk, lai vecāko klašu skolēni zinātu un izprastu mūsu Padomju valsts daudzveidīgo dzīvi, zinātu un izprastu starptautiskos notikumus un ne tikai zināt un izprast pašam, bet mācēt paskaidrot citiem, mācēt pārliecināši aizstāvēt marksisma-lenīnisma ideoloģijas pamatprincipus.

Kādā formā to realizēt? Šeit pašas organizācijas iniciatīva. Vai nu šos jautājumus rūpīgāk apskatīt politinformācijās, vai organizēt pārrunas un referātus, vai kaut ko līdzīgu semināriem, diskusijām, jeb izmantot kādu citu izskaidrošanas formu. Te padomājiēt paši, bet fakts, ka vecāko klašu I vidusskolas audzēknis uz jautājumu „Kādi ir ievērojamākie pēdējo laiku starptautiskie notikumi?” varēja ar nopūtu un pēc ilgas domāšanas pateikt, ka organizējas starptautiska rūpniecības izstāde Briselē. Tas rāda, ka šinī ziņā vēl ir ļoti daudz trūkumu, kas nekavējoties jānovērš.

Tādam skolēnam, beigušam vidusskolu, būs ļoti miglains priekšstats par mūsu Padomju valsts dzīvi, par tās uzdevumiem un mērķiem un viņam grūti būs saskatīt savas personiskās intereses ar visas tautas, ar sabiedriskajām interesēm, viņam grūti būs atrast savu vietu lielajā komunisma celtniecības darbā.

Partija un Padomju valdība prasa, lai skolēni, beiguši vidusskolu, gūtu ne tikai vidējo izglītību, kur ietilpst zināms minimums arī politisko zināšanu, bet lai tie spētu orientēties arī sadzīves un estētikas pamatjautājumos. Bet šinī nozarē trūkumu ir ļoti daudz. Ja jums gadīsies ieiet I vai II vidusskolā starpbrīdī, tad jutīsieties diezgan neērti, jo ļoti reti jūs kāds skolēns pasveicinās. Ja jūs piedalīsieties I vidusskolas atpūtas vakarā, tad tūlīt ievērosiet vienu dejotāju, kas mīdās, kratās, ar kāju sper pa labi un kreisi. Visi to redz, visi smīn, bet komjauniešus Krivojs tik stūrē tālāk. Kāpēc tā? Viņš, lūk, citādi neprotot dejot, — paskaidro skolas komjaunieši. Bet kāpēc nevar nodibināt skolā deju kursus iesācējiem un tur iekļaut arī b. Krivoju, lai viņu iemācītu kulturāli dejot? Bet paprasiet vidusskolu pēdējo klašu skolēniem, kādus gleznotājus, komponistus, skatuves un kino māksliniekus viņi pazīst, ko zina par viņu dzīvi un darbiem, atbildes būs ļoti nepilnīgas. Bet cik audzēkņu varēs paskaidrot, kas ir gaume, kā var vienkārši un gaumīgi apģērbties, varbūt divi trīs, pretēji mēs kultūras nama sarīkojumos ziemas laikā neredzētu jaunietales spīlētās papagaiļa krāsas kleitās un blūzēs ar dažādiem kareļiem un spīguļiem, jo arī viņas taču kādreiz gāja padomju skolās.

Kā jūs redzat, svarīgu jautājumu ļoti daudz, bet kur vēl interesantu atpūtas vakaru organizēšana, gatavošanās VLKJS 40. gadadienas svinībām, gatavošanās 1958. gada vasaras rajona un republikas skolu jaunatnes mākslinieciskās pašdarbības skatei, un kur gatavošanās rajona un republikas skolu jaunatnes olimpiādei! Darba ļoti daudz un visur vajadzīga ierosme, degme, fantāzija, bet tās mums atlikulikām. Un mēs ceram, ka mums būs labi panākumi kā mācību, tā arī sabiedriskajā darbā otrajā mācību pusgadā.

Par godu Latvijas KP XV kongresam

Darba sardzē Līvānu MTS mehanizatori

Spraigu socialistisko sacensību par godu LKP XV kongresam izvērsuši Līvānu MTS mehanizatori. MTS remontdarbnīcā nav tāda cilvēka, kas šajās dienās traktoru un lauksaimniecības mašīnu remontēšanā nepieliktu divkārtšus pūlīkus.

Remontdarbnīcas kolektīvs apņēmis 1958. gada traktoru remontu plānu līdz kongresa atklāšanas dienai izpildīt par 70 procentiem jeb saremontēt 50 traktoros. Nav šaubu,

ka mehanizatori uzņemtās saistības izpildīs godam. Uz šā gada 10. janvārī jau saremontēti 42 traktori, tas ir, gada plāns izpildīts par 62 procentiem.

Labi sokas ne tikai traktoru, bet arī pārējo lauksaimniecības mašīnu remonts. Savu apņemšanos — līdz kongresam lauksaimniecības mašīnu remontu veikt par 80 procentiem — mehanizatori pilda. Mašīnu remonts izpildīts jau par 72 procentiem.

Pašreizējā remonta darbus veic virpotājs b. Grinbergs, mezgla vecākais, komunist b. Artemijs Kuzmins un Ostrovskis. No viņiem neatpaliek arī komjaunieši Vasilis Petrovs, Otto Bogdanovs un Strauts.

Labus rezultātus darbā parāda arī elektrometinātājs b. Stašins, kalējs b. Boreiko un radiātoru mezgla vecākais b. Graudiņš.

M. Šuba,
Līvānu MTS galvenais inženieris

Aicinājumam atbildam ar jaunu darba spar

Mēs apspriedām Preiļurajona lauksaimniecības arteļa „Krasnij Oktjabrj” kolhoznieku aicinājumu visiem līnu audzēšanas rajonu kolhozniekiem, kolhozniecēm un MTS darbiniekiem un nācām pie slēdziena, ka, izvērsot socialistisko sacensību linkopju vidū, gūsim vēl labākus panākumus kā līdz šim linkopībā.

Mēs uzņemamies saistības 1958. gadā izaudzēt 7 centnerus līnšķiedras un 6 cent-

nerus līnšķiedras no katra hektāra.

Mūsu pirmrindas posmi apņēmas iegūt vēl augstākas līnu ražas. Lūk, Valentīnas Matrosovas un Antona Kursiša posmi uzņēmas iegūt 8 un pat 10 centneru lielu līnšķiedras ražu no hektāra.

Lai iegūtu tādu līnu produkciju, mēs lielu vērību pievērsīsim agrotehnikai, mēslošanai un līnu sējumu kopšanai, novākšanai un apstrādāšanai. Mēs stājamies darba sardzē par godu Latvijas Ko-

munistiskās partijas XV kongresam un līdz tā atklāšanas dienai apņemamies izpildīt līnu kontraktācijas plānu.

Šo mūsu apņemšanos nodrošina mūsu darba organizācija un darba apstākļi. Lūk, līnu produkciju mēs apstrādājam ar agregātu divās maiņās. Katrā maiņā izlaižam 730 un pat vairāk kilogramu līnšķiedras. Mūsu laudis strādā siltās, gaišās telpās. Darbs sokas labi.

K. Agatonovs,
Vorošilova vārdā nosauktā kolhoza priekšsēdētājs

Izslaukumi divkārtšojušies

Labus panākumus socialistiskajā sacensībā guvuši Jēkabpils rajona lauksaimniecības arteļa „Draudzība” lopkopji. Tur uz katriem 100 hektāriem izmantojamās zemes ražoti 420 centneri piena. Slaucējas cīnās par lopu produktivitātes tālāku celšanu. Decembrī, salīdzinot ar attiecīgo laika posmu 1956. gadā, izslaukumi pieauguši divkārt. Pašlaik lopi, ko kopj slaucējas bb. Ozoliņa, Stavriņa un Ozola, dod tikpat daudz piena, cik vasarā.

(LTA)

Salmu mājīgas cūkām

Priekules rajona kolhozi apņēmušies šogad divkārt palielināt cūkgaļas ražošanu. Tāpēc vajadzēs ievērojami paplašināt vecās un celt jaunas cūku kūtiņas. Lauksaimniecības arteļi „Vētra”, „Pionieris”, Staļina vārdā nosauktais kolhozs un padomju saimniecība „Vaipode”, izmantojot Bauskas rajona kolhoza „Lielupe” pieredzi, sākuši celt cūkām salmu mājīgas. Šādas mājīgas būve izmaksā tikai

300—500 rubļus. Turklāt vēl šīs mājīgas viegli pārvietot. Pamatā liek divas slieces, katru piecus metrus garu, tāpēc mājīgas viegli pārvadam. Mājīgas augstums ir 2 metri. Grīdai izmanto dēļus, sienas un jumtus izgatavo no 50 centimetru biezas salmu kārtas. Durvis veramas uz abām pusēm. Tāpēc cūkas pašas var ieiet un iziet.

(LTA)

Sešās dienās — dekādes uzdevums

Jaunā gada pirmās dienas Krāslavas līnu fabrikas kolektīvs atzīmējis ar lieliem darba panākumiem. Dekādes uzdevumu šķiedras izstrādāšanā tas izpildījis sešās dienās. Sacensībā par godu Latvijas Kompartijas XV kongresam pirmo vietu izcīnījusi meistares komunistes Irīnas Golubcovas maiņa. Šī maiņa nedēļas laikā izpildījusi dekādes plānu par 196 procentiem. Gandrīz tādus pašus re-

zultātus sasniegusi maiņa, ko vada komjauniete Ludmila Muižniece.

Aizvakar fabrikas klubā notika strādnieku sapulce. Līnu fabrikas kolektīvs nolēma līdz Latvijas KP XV kongresa atklāšanas dienai izpildīt janvāra uzdevumu līnšķiedras izlaidē, bet līdz mēneša beigām dot valstij virsplāna produkciju par 120 tūkstoš rubļiem.

(LTA)

Kolhoza avize

Jēkabpils rajona lauksaimniecības arteļa „Draudzība” valde, partijas un komjaunatnes organizācijas sākušas izdot iespiestu avīzi „Mūsu dzīve”. Jau iznācis avīzes pirmais numurs. Tajā ievietojusi rakstus kolhoza priekšsēdētājs V. Dubults, slaucēja A. Ozoliņa, zootehniķe S. Vēvere un citi. Avīzē ir arī satīras un humora nodaļa „Bites dzelonis”.

Avīze iznāks reizi mēnesī. Tās metiens—200 eksemplāri.

(LTA)

Darba grāmatīņa

Kurš gan no Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedriem nepazīst enerģijas un dzīvesprieka pilno jaunieti — Robertu Mucenietu.

Aiz muguras tam vēl tikai 23 gadi. Jā, vecums, kādā gribas vienā rāvienā aptvert visu, kas ap tevi, ieskatīties rītdienā vēl šodien pat un paša rokās cieši jo cieši ieskaut visu labo, ko tā nes.

Tā ir liksme, prieks, kad cilvēks redz savu un savu biedru pūlīpu augļus.

Roberta krūtīm šāda izjūta nav sveša. Un kā gan nē. Cik daudz vagas viņš ir dzinis kolhoza tīrumos, karstās kolhoza brīžos no saules lēkta līdz rietam pavadījis smaržu pielīkušajās kolhoza druvas! Rokas tam sastrādātas un cietas, bet gaita vingra, moža.

Par viņa pūlēm kolhoza tīrumā stāsta Roberta darba grāmatīņa. Pārskīstot lapas, acu priekšā pavīd viss viņa ražotā darba noietais ceļš aizvadītajā gadā.

Rūpīga roka uzmanīgi veidojusi katru burtu viņa grāmatīņā. Šķiet, ieraksti izdarīti ar tādu pat pateicību, kādu rakstītājam tai brīdī gribējies izteikt Robertam, atzīmējot skaitli ailē „Aprēķinātas izstrādes dienas”. Un šis skaitlis nav mazs. Sumējot glī-

tās ierakstu rindas, tas sniežas pāri 500. Katrs, kas pazīst lauku darbu, zina, cik daudz pūļu, neatlaidības un gribas Roberts ir ielicis kolhoza kopējā lietā, lai viņa pūlīpus novērtētu ar šādu izstrādes dienu skaitu.

Veikts daudz, strādāts pēc sirdsapziņas, — tā vērtē Roberta darba gaitas aizvadītajā gadā kolhoza ļaudis. Bet ir darbs, kura vērtību nenosaka izstrādes dienu skaits. Šo darbu Roberts iemīlojis ne mazāk kā kolhoza druvas un veic to tad, kad citi viņa darba biedri vakaros atpūtinā dienas gaitās nogurušos locekļus. Tā ir kolhoza kluba skatuve, uz kuras Roberts neiztrūkstoši redzams pārējo kolhoza jauniešu vidū. Daudzus iepriecinošus skatuves uzvedumus savā klubā ir noskatījušies kolhoza ļaudis un gan dramatiskā pulcīnā, gan deju kolektīva uzvedumos tie vienmēr ievērojuši Robertu Mucenietu.

Viņš izvēlēties savā dzīvē pareizu ceļu, pa kādu jāiet katram padomju jaunietim.

Uzcītīgs, godīgs darbs un aktīva līdzdalība visos sabiedriskos pasākumos Robertā ir izveidojusies un izaugusi kā rakstura stingra īpašība.

A. Jansons

VĻKJS XIII kongresu un komjaunatnes 40. gadadienu sagaidot

Tagad komjaunieši visā mūsu zemē, tai skaitā arī mūsu rajonā uzsākuši sacensību, lai ar jauniem ieguldījumiem darbā sagaidātu VĻKJS XIII kongresu un Lēpina komjaunatnes 40. gadadienu.

Līvānu stikla fabrikas komjauniešu-jauniešu brigāde, kuru vada Antons Vilcāns, apņēmies janvāra ražošanas plānu izpildīt par 140 procentiem un izauga uz sociālistisko sacensību Vladimira Jackina vadīto komjauniešu-jauniešu brigādi. Abu šo brigāžu komjaunieši pieliek visas pūles, strādā ar īstu komjauniešu degmi. Paaugstinātas saistības uzņēmās arī Līvānu spirta rūpnīcas komjaunieši un jaunieši. Biedra Šteinberga vadītā komjauniešu-jauniešu brigāde apņēmās

janvāra ražošanas uzdevumu veikt par 110 procentiem un izauga uz sociālistisko sacensību bb. Graša un Krūmiņa komjauniešu un jauniešu brigādes. Pieņemot biedru uzlēcīnājumu, bb. Graša un Krūmiņa brigāžu komjaunieši un jaunieši ieslēdzās sociālistiskajā sacensībā ar apņemšanos neatpalikt no biedriem un sacensībā gūt uzvaru. Viņiem jāseko gan kolhozu, gan pārējo rajona uzņēmumu un iestāžu komjauniešiem un jauniešiem, lai VĻKJS XIII kongresu un slavenās Lēpina komjaunatnes 40. gadadienu katrs rajona komjaunietis sagaidātu ar jaunām iepriecinošām darba uzvarām.

Tā būs cienīga velte ievērojamiem notikumiem komjaunatnes dzīvē.

D. Sergejevs

FIZISKĀ KULTŪRA UN SPORTS

Sporta kalendārs 1958. gadam

Latvijas PSR Ministru Padomes Fiziskās kultūras un sporta komiteja apstiprinājusi sporta sacensību kalendārā plānu 1958. gadam. 12. janvārī Rīgā sāksies XXV PSRS šaha čempionāta fināls. Janvārī notiks arī PSRS meistartības pusfināls galda tenisā, PSRS čempionāts basketbolā „A” klasei (pirmais aplis) un ziemas sacensības jauniešiem tenisā (pirmais posms), kurās piedalīsies vairāk nekā 18 mūsu zemes pilsētu izlases komandas. Martā paredzēts organizēt Rīgā PSRS meistartības izcīņu ledus jahtu burāšanā, maijā — PSRS spēcīgāko tenisistu turnīru Latvijas PSR Ministru Padomes balvas izcīņai, jūnijā — PSRS spēcīgāko vieglatletu sacensības, — jūlijā — PSRS ko-

mandu meistarības izcīņu šahā.

Lai plaši popularizētu sportu lauku darbaļaužu vidū, nolēmts organizēt pilsētu un rajonu fizikultūriešu sacensības. Vislielākais sporta notikums būs lauku jaunatnes sportakiade no 17. līdz 20. jūnijam Valkā. Paredzēts sacensības organizēt sešos sporta veidos — vieglatlētikā, smagatlētikā, futbolā, volejbolā, peldēšanā un riteņbraukšanā. No 20. līdz 22. janvārim Siguldā notiks lauku jaunatnes republikāniskās sacensības kalnu slēpošanā, bet no 28. līdz 31. janvārim Cēsīs ātrslēpošanā. Februāra beigās un marta sākumā Rīgā notiks republikāniskās lauku šahistu sacensības.

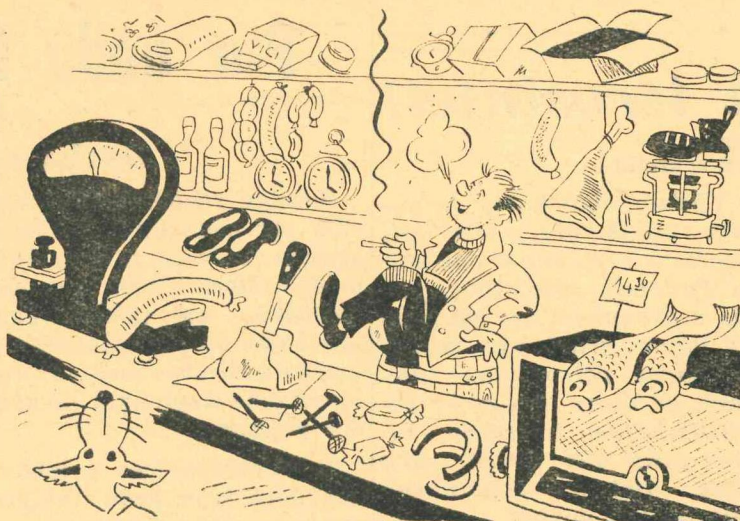
(LTA).

Humors un satira

Kā vecās mātes tarbā

Lauku veikālā, kas darbojas kolhozā „Strauts” (veikalvede b. Bogdanova), kā arī vairākos citos ir netīrs. Pārtikas produktu preces izmētātas plauktos kopā ar citām. Pircēji par šādu „kultūru” pamatoti sašutuši.

Fakts

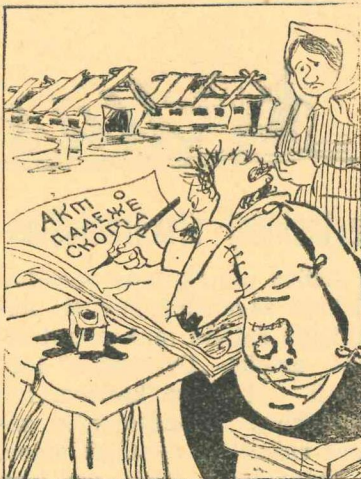

Veikalvedis: — Preču izvēlē pie manis neviens nevar sūdzēties. Vienā vien plauktā ievietotas vairāk kā trīsdesmit veidu preces.

Palīdzības vietā akti...

Vetfeldšertim b. Surguntam, kas dzīvo Rudzētos un apkāpo kolhozus „Sarkanais karogs”, „Strauts” un citus, nav speciāli ierīkotas darba vietas un telefona. Lopu slimšanas gadījumos, lai izaustu b. Surguntu, jābrauc tam pakal 20 km garais ceļš uz Rudzētiem. Tā kā b. Surguntu bieži nevar atrast mājās, minēto kolhozu lopu veterināro palīdzību saņem vienmēr par velti, kad tā vairs nav vajadzīga...

Fakts

Kolhoza lopkope: — Vai dievīp! Gandrīz uz katru saslimušo lopu iznāk pa vienam šādam aktam!

Kulturāla izgrūstišanās

Vairākos klubos un tautas namos, organizējot tā saucamos „Atpūtas vakarus” neierobežoto apmeklētāju skaitu. Rezultātā zāles vienmēr pārpildītas un pie ieejas durvīm valda kņada un grūstīšanās.

Fakts

Kultūras darbiniece: — Biedri! Mazliet pacietības. Gan pienāks arī jūsu kārta, kad tiksiet iekšā!

K. Akots

PA „ASO NĀTRU” MATERIĀLU PĒDĀM

„Bez ūdens nav ūdens...”

1957. gada 27. decembra numurā „Aso Nātru” nodaļā ar šādu virsrakstu ievietotajā feļetonā mēs kritizējām Līvānu pilsētas izpildu komitejas namu pārvaldi, ka tā nerūpējas, lai

tiktu saremontēts Rīgas ielā uzstādītais ūdens sūkns.

Pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Meirāns redakcijai ziņoja, ka tuvākajās dienās bojātā vietā tiks uzstādīts cits sūknis.

No pilsētas uz laukiem

Pēdējo divu gadu laikā, sekojot partijas un valdības aicinājumam, daudzi pilsētas darbaļaudis ir pārcēlušies uz pastāvīgu dzīvi laukos.

Arī Staļina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedriem devušies palīgā fabrikā, iestāžu un uzņēmumu darbaļaudis. Uz pastāvīgu dzīvi un darbu samērā īsā laikā te ieradusies deviņas strādnieku ģimenes no dažādām mūsu republikas pilsētām. Reizē ar to darba roku skaits kolhoza tīrumos pieauga par 20 cilvēkiem. Šajās dienās kolhoza saimē uzņēma strādnieka V. Bogdanova

ģimeni ar trīs darbaspējīgiem cilvēkiem, kuri ieradās uz dzīvi kolhozā no Rīgas. Kolhoza valde un priekšsēdētājs b. Kalvāns atbalsta jaunuzņemtos kolhozniekus un cenšas tiem radīt visus apstākļus ražīgam darbam un pārticībai.

Biedra Bogdanova ģimenei ierādīts labs, gaišs dzīvoklis nesen uzceltajā dzīvojamā mājā I kompleksajā brigādē.

Aizvadītais gads kolhoza laukos pierādīja, ka gandrīz visi šie kādreiz bijušie pilsētnieki iemīlojuši lauku darbu, izauguši kolhoza kolektīvā un neatpaliek no pārējiem.

Jānis Liečītis kolhozā iestājās tikai pirms astoņiem mēnešiem, bet šajā laikā tas jau izstrādājis tuvu pie 300 izstrādes dienām. Arī Minajs Sadovskis un Jeromejs Lastočkins, kuri 1957. gada sākumā vēl strādāja katrs savu darbu pilsētā, tagad kolhozā izpelnījuši gandrīz pa 250 izstrādes dienām katrs. Apmierināti par jauno darbu un dzīvi ir šie ļaudis. Bet katrs gads, katra jauna diena viņu dzīvi padarīs vēl gaišāku, vēl pārticīgāku.

J. Cīmare

Redaktore H. JEROFEJEVA